

Městské divadlo ve Vlašimi

Posudek vedoucí diplomové práce Jiřího Follera

Autor práce si pro svůj diplomní projekt našel téma i místo ve Vlašimi, kde je jeho domov. Důvěrná znalost vystavěné substance města i jeho života byla dobrým základem a pomohla zejména v analytické části. Zájem autora o hudbu pak přispěl k pečlivému hledání formy při návrhu městského divadla. Výběr parcely pak byl naplněním ambice navázat na zpřetrhanou vývojovou linku původní struktury města. Ve Vlašimi totiž došlo k ne zcela neobvyklému poválečnému vývoji, který nenavázal přirozeně na původní strukturu dvou historických náměstí, ale přenesl těžiště městského života do asanovaného předměstí. Centrem města se stala volná struktura sídlištního charakteru. Tento počín vysál život z historického jádra sídla, nad nímž dominuje stavba zámku. Vložení nové chybějící kulturní funkce by mohlo být impulzem pro znovuožití této charizmatické části.

Samotná stavba je navrhována jako obálka pro „architektonickou promenádu“. Autor vede návštěvníka postupně různými prostorovými scénériemi pečlivě komponovanými a artikulovanými, objekt nabízí několik divadelních prostorů i výjimečnou atmosféru. K tomu Jiří používá řadu architektonických vyjadřovacích prostředků jako například lávku přes vysokou vstupní halu, alžbětinský dvorek pro shakespearovské divadlo či vyhlídkovou „kapli“, která se svým pozlaceným stropem stává vyvrcholením této promenády a nabízí krásný výhled na vlašimský zámek na protilehlém návrší.

Autor také citlivě pracuje s okolím stavby. Vstup do divadla umísťuje proti jím navrženému terénnímu schodišti vedoucímu k zámku. Potřebná parkovací stání pro návštěvníky ukrývá do paty protilehlého svahu. Upravuje krajinu kolem řeky, kde navrhuje venkovní amfiteátr pro letní představení. Přirozeně svým objektem lemuje cestu k pěší lávce vedoucí k domu dětí.

Architektura jeho stavby je tvořena kompozicí otevřených a plných ploch, resp. hmot, které prozrazují kolemjdoucímu něco z vnitřního života domu. Nejde zde o žádnou řádovou architekturu vážné instituce s klasickým členěním, naopak tato stavba se s lehkostí přimyká k drobné a různorodé struktuře postupně rostlého historického jádra. Měřítkem odpovídá jak svému okolí, tak potřebám dvanáctistícového města.

Jiří přiloženými detaily týkajícími se specifík stavby směřující k univerzálnosti použití kulturní instituce prokazuje dobrou orientaci v práci architekta a je důkazem jeho připravenosti k výkonu profese. Grafická úroveň výstupu to jen potvrzuje. Škoda, že model nevykazuje stejnou péči, protože i ten je nenahraditelnou součástí návrhu se schopností popsat nejpregnantněji mnohá rozhodnutí na cestě k architektuře.

Navrhované hodnocení B

V Praze 31. 5. 2021

Hana Seho